In de politiek gaat het om...*Overtuigen, niet per se voorlichten...*

Na de twee verkiezingsdebatten van de afgelopen week lijkt het er niet op dat er meer duidelijkheid is gekomen in het politieke debat. In het algemeen veroorzaken verkiezingsdebatten geen grote verschuivingen in de publieke opinie, velen geven in een enquête te kennen wat men tevoren al dacht en komen niet uit een debat met een gewijzigd wereldbeeld. Dit was ook het geval bij de recente debatten, een in San Nicolas en het debat georganiseerd door de Kamer van Koophandel. Wat interessanter lijkt is de vraag of de debatten de werkelijk belangrijke thema's voor het land hebben meegenomen en dat zodanig dat degenen die de debatten hebben gevolgd objectieve informatie hebben gekregen om hun mening op te baseren. Zoals gezegd, leidt meer informatie niet per se tot het wijzigen van opinies. We kunnen ons nog het verkiezingsdebat van de Kamer van Koophandel van 2013 herinneren, waar werd gekozen voor een soort informatieblok vooraf aan de opinies van de aanwezige politici. Zo werd bijvoorbeeld cijfermateriaal en projecties gegeven van de financiële risico's die op dat moment al Aruba bedreigden, met de christendemocratische partij in een regering gebaseerd op hun absolute meerderheid in de Staten. Vervolgens vierde die partij haar grootste overwinning ooit. Wat is hierin dan de boodschap? Dat het organiseren van debatten om te trachten de publieke opinie te sturen, neerkomt op puur tijdverlies. Daarmee willen we niet zeggen dat men dan maar geen debatten moet organiseren, het is goed om ze wel te organiseren en als een persoon enige informatie uit de debatten kan halen, dan is dat mooi meegenomen.

Maar, dan blijven we nog met een belangrijke vraag zitten: worden in die debatten werkelijk de meest prangende nationale kwesties naar voren gebracht op een manier dat het publiek een duidelijker inzicht krijgt in die thema's? Onze indruk is dat het niet zo is; de onlangs gehouden debatten raakten niet de kern van de zaak. Een voorbeeld. Het thema van de ouderen heeft niet de realiteit naar voren gebracht waarin de meeste ouderen leven. Wat is het geval? We hebben weliswaar een beperkte capaciteit aan institutionele ouderenzorg en die zal ongetwijfeld moeten worden uitgebreid, maar dat doet niets af aan het feit dat het overgrote deel van de ouderen in een of andere vorm samen met of dicht bij hun familie blijven wonen; iets wat vooral moet worden toegejuicht en ondersteund. Wat betekent dat dan voor de overheid? Dat je moet evalueren hoe dit moet worden versterkt en je moet er niet van uitgaan dat alles vanzelf goedkomt. Er moet bijvoorbeeld worden bekeken hoe het aanbieden van diverse diensten aan ouderen en hun eigen opvangstructuur vanuit de privé sector kan worden gestimuleerd. Het verzorgen van maaltijden die aan huis worden bezorgd is daar een goed voorbeeld van, maar zo zijn er meer te noemen. De overheid moet niet pretenderen dit allemaal zelf te kunnen doen omdat de ervaring is dat dit beter overgelaten kan worden aan het privé-initiatief. Maar wat zien we nog altijd gebeuren? Dat politici instellingen gaan bezoeken om op de foto te gaan met ouderen waarmee zij vermoedelijk hun goede hart tonen maar zonder dat nu duidelijk wordt wat ze precies gaan doen voor deze groep. Wat bij ons dan weer het vermoeden doet opkomen dat de politicus zelf ook niet weet hoe uitgebreid en veelzijdig dit thema is...

We zijn nog altijd verbaasd als we zien hoe onze politici overal beloften rondstrooien zonder de minder gunstige achtergrond van de zaak zelfs maar te noemen. Men heeft het over het drastisch verhogen van de pensioenuitkeringen, zonder dat ook maar een moment naar voren komt wie dit allemaal gaat betalen. Zelfs de christendemocratische partij die 13 jaar geleden de kar moest trekken bij de moeilijke beslissing hoe ons pensioenfonds (AOV) te redden, is nu kennelijk vergeten waarom toentertijd er geen ander alternatief was dan de verhoging van de pensioenleeftijd naar 65 jaar. Hebben ze daarvan de electorale gevolgen moeten ondervinden? Nee, men ging door naar de eerdergenoemde historische verkiezingsoverwinning in 2013

Er is nog een belangrijk aspect verbonden aan het pensioenvraagstuk dat nergens aandacht krijgt. Dat is de wet op de verplichte pensioenverzekering voor de privésector, die ook 13 jaar geleden tot stand kwam; een additionele pensioenverzekering voor werknemers in de privésector die niet al onder een aanvullende pensioenregeling via hun werkgever zouden vallen. We hebben geen idee hoe het staat met de fondsen die ondergebracht zijn bij twee verzekeringsmaatschappijen die de fondsen beheren voor degenen die – vrijwillig – zich bij hen laten registreren om aan de wet te voldoen. Maar, de verzekeraar heeft geen publieke bevoegdheden om naleving van de wet af te dwingen, dat moet de minister van financiën regelen. Na deze kwestie enkele jaren geleden te hebben aangekaart hebben we nadien niets meer vernomen, maar we weten wel vanwege individuele getuigenissen dat het niet naleven van de wet aanzienlijk moet zijn. Het mag ironisch worden genoemd dat zelfs de partij die indertijd voorstander was van de invoering van de additionele pensioenverzekering en die ook wist af te dwingen, nu 13 jaar later er met geen woord over rept en het liever heeft over het drastisch verhogen van de AOV-uitkeringen, zoals men enkele decennia geleden al heeft gedaan.

Aan de andere kant hebben we dan de andere grote partij, die momenteel demissionair regeringsverantwoordelijkheid draagt, die kennelijk blijft vasthouden aan de traditionele struisvogelpolitiek, terwijl juist zij zich moeten uitspreken over de richting die we nu moeten inslaan, met name of het noodzakelijk zal zijn om de pensioenleeftijd te verhogen naar 66 jaar, volgens de afspraken die zij voor 2025 hebben gemaakt met Nederland (in het Landspakket). Het enige dat wij als stemmer uit deze hele situatie kunnen leren is dat als een politicus een thema aansnijdt dit nog niet betekent dat hij/zij de burger informeert over wat er werkelijk speelt. Kennelijk is de politiek er om te overtuigen, niet noodzakelijkerwijs om ons voor te lichten...

Ondanks de vertraging,

Het weg reconstructieproject in het hotelgebied ligt binnen de gestelde tijdslimiet

Zoals bekend begon DOW Aruba op 22 april met het weg reconstructieproject in het hoogbouw hotelgebied. Dit project is verdeeld in vier fasen, en bevindt zich momenteel in de vierde fase, die naar verwachting het project zal afronden.

Tijdens dit project zullen het rioolsysteem, het drainage systeem en de drukleidingen worden gecorrigeerd, en de weg zal worden geasfalteerd. Het gebied voor de hoogbouw hotels, specifiek voor het Riu Hotel, staat bekend om problemen met rioolwater en stilstaand water, vooral tijdens zware regenbuien.

Sinds de start van het reconstructieproject heeft DOW fasen één, twee en drie afgerond, en nu is fase vier aan de gang. Volgens de informatie is fase vier, de laatste fase voor dit jaar, begonnen op 5 september en duurt deze 11 weken. De reden waarom fase vier langer duurt dan de andere fasen, is omdat de weg langer is in vergelijking met de andere fasen.

De laatste update van DOW Aruba over dit project was op 29 oktober, waarin werd gemeld dat de aannemer momenteel bezig is met het egaliseren van de ondergrond. Zodra dit is voltooid, zullen ze doorgaan met het leggen van de basismaterialen ter voorbereiding op het asfalteren van de weg.

Bon Dia Aruba nam contact op met een vertegenwoordiger van DOW om te vragen of de werkzaamheden volgens schema verlopen, of er tegenslagen zijn geweest, en of het werk op tijd zal worden afgerond of wanneer het naar verwachting zal zijn afgerond. Er werd echter geen antwoord ontvangen voor de deadline van deze editie.

Ondanks dat het project nog steeds binnen de aangegeven tijdlijn ligt, heeft de vertraging in de voltooiing sommige burgers doen twijfelen over de duur van de werkzaamheden, vooral omdat de weg sinds april gesloten is. Dit heeft zorgen gewekt over de impact op het toerisme, dat de economische ruggengraat van Aruba is.

Van april tot november heeft DOW Aruba verschillende weg reconstructiewerkzaamheden uitgevoerd op verschillende delen van Aruba en werkt nog steeds aan enkele andere projecten. Gezien het belang van toerisme en de noodzaak om altijd een goede indruk achter te laten bij bezoekers, wordt in twijfel getrokken of de duur van dit project niet iets korter had kunnen zijn om het sneller af te ronden en ongemakken voor toeristen te vermijden.